

[Korsgaard.]

stemning. Men jeg gentager altsaa: vil virkelig det ærede Medlem sammenligne 1931, hvor de to Partier jo i mange Henseender stod meget lidt venskabeligt overfor hinanden, med den Situation, der skulde være groet ud af 1932 og overført til 1933, hvor man jo netop maatte mene, at de stod særdeles venskabeligt til hinanden?

Og saa vil det ærede Medlem aabenbart mene, at nogle fortrolige Meddelelser i Ny og Næ givne til mit Partis Formand skulde fritage Partiet Venstre for at anlægge en bred Betragtning i Retning af, at naar man er naaet til et vist Punkt, maa man sige: Disse to Spørgsmaal afgør vi, men saa maa vi tilrettelægge Arbejdsprogrammet saaledes, at ogsaa det konservative Folkeparti i det forberedende Arbejde kan være med. Jeg kan ikke begribe andet end, at jævn Sømmelighedsfølelse mellem to Partier, der hidtil har betragtet hinanden som nogenlunde næstaaende, maatte føre til, at et saadant Standpunkt maatte indtages. Jeg gentager, at den Tale om, at man, ogsaa efter at de fortrolige Forhandlinger i deres Helhed er ført til Afslutning, skulde kunne forhandle frit om Tingene, er jo kun en Paastand, som dog vel det ærede Medlem Hr. Krag ikke selv tror paa.

Saa vil jo i det hele taget det ærede Medlem Hr. Krag gøre gældende, at hvad der skete i 1931, kan fuldt ud sidestilles med det, der er sket i 1933. Jeg maa heroverfor hævde, at om det, der skete i 1931, fik Befolkningen Oplysning i Løbet af meget kort Tid, og hvad sker der nu? Der sker det, at der gaar i hvert Fald Uger, maaske Maaneder, før man overhovedet er klar over, hvad det egentlig er, man er blevet enig om. Man holder Befolkningen, og altsaa det Parti, som faktisk staar udenfor, hen i en Tilstand af Uvidenhed. Jeg spørger: Er det i Forfatningens Aand? Det maa være en underlig Opfattelse af, hvad man skal bruge en Forfatning til, og ikke mindst af, hvad man skal bruge et Landsting til, naar man virkelig for Alvor kan mene, at der ikke er god Grund til at spørge derom i en saa usikker Situation som den, hvori vi befinder os.

At ville sammenstille det med det, der skete i 1931, hvor det dog praktisk talt — og det nævnte det ærede Medlem Hr. Krag jo egentlig ogsaa — drejede sig om Ting, der var drøftet i Udvalget, hvor de forskellige Partier dog i hvert Fald officielt havde faaet Lejlighed til at gøre deres Synspunkter gældende, at ville hævde, at dette Forhold her

kan sammenlignes med Forholdet i 1933, synes jeg i Sandhed der skal en endnu større advokatorisk Begavelse til end den, det ærede Medlem Hr. Krag er i Besiddelse af, fordi det i og for sig er saa inderlig selvmodsigende, som noget være kan.

Der er i øvrigt et ganske specielt Punkt i den nye Overenskomst, som i nogen Grad generer det ærede Medlem Hr. Krag. Jeg antager, at hvis de to Lovforslag, der i øvrigt er til Behandling i dette Møde, overhovedet kommer for i Dag, kan der maaske blive Grund til at komme endnu yderligere ind paa dette Punkt, end jeg vil gøre det ved denne Lejlighed. Det er Spørgsmaalet om Skatte-lovne. Da først dette, at det ærede Medlem Hr. Krag vilde hævde, at det, de nu gør, er ikke værre end det, der blev gjort i 1931. Aa jo, der er paa to Punkter en Væsensforskel med Hensyn til Skatteudskrivning. Det, man gjorde i 1931, var, at man gav et Kvartals Ekstraskat, og ganske vist saaledes, at det ikke kunde trækkes fra i den skattepligtige Indtægt, hvad jeg mener kunde være til en vis Grad berettiget, saafremt man kunde gøre sig Haab om, at det var en Skat, man opkrævede een Gang og aldrig mere. Jeg maa i øvrigt pege paa, at det ærede Medlem Hr. Krag kan ikke med Rette protestere herimod, for de Skatter, vi fik i Anledning af en forhenværende Valutasituation, var jo netop Skatter, som ikke maatte trækkes fra, og det var Skatter, som Partiet Venstre stemte for. Og vil det ærede Medlem endelig gaa længere tilbage og tænke paa Loven af 1912, hvor vi havde Hr. Neergaard som Finansminister, altsaa en Venstremand, vil det ærede Medlem huske, at Hr. Neergaards oprindelige Forslag gik ud paa, at Skatten overhovedet ikke maatte trækkes fra.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Krag vil sige, at det, at Skatten i 1931 ikke maatte trækkes fra, er noget, der i en forfærdende Grad gør denne Skat skrækkelig, sammenlignet med andre, ja, saa har det ærede Medlem i Betragtning af Venstres Fortid aldeles ingen Ret til at anstille en saadan Betragtning. Men naturligvis, naar denne Ekstrakvartalsskat synes at blive mere permanent, er det kun rimeligt — det gik vi ogsaa i 1932 samlet ind for at gennemføre —, at det blev saaledes, at denne Skat maatte trækkes fra Indkomsten, og det er ogsaa med baade Tilfredshed og Forbavelse, jeg konstaterer, at denne gode Bestemmelse er blevet opretholdt.